

ALİ JOHN

Kemal ORUÇ

Sahne 1

(Evde... Ahmet Bey ve Nevin Hanım karşılıklı oturmuş konuşmaktadır.)

Ahmet Bey : Sonunda oğluma tekrar kavuşacağım için çok mutluyum. Öyle özledim ki onu... Ne dersin hanım o da özlemiş midir?

Nevin Hanım : Özlemiştir tabi canım. Ne de olsa sen onun babasıydın.

Ahmet Bey : Siz de annesiniz.

Nevin Hanım : Nasıl olur? Daha önce onu hiç görmedim ki. Siz ondan pek bahsetmezsiniz bile. Oğlunuz hakkında bir şeyler bilmek hakkım olsa gerek.

Ahmet Bey : Ne yapayım, aklıma geldikçe içim sızlıyor. Oğlum o benim. Canım, kanım... Ama kaç yıl oldu görmüyorum ben de. Ah o anası yok mu? Hep onun yüzünden!

Nevin Hanım : Canım ne yaptı kadın? Hem Alican gelmek üzere, artık onun hakkında bir şeyler bilmek gerek.

Ahmet Bey : Haklısın galiba. Bundan tam on dokuz yıl önceydi. Alican daha beş yaşındaydı. Burada İstanbul'da annesi ve ben birlikte pastane işletiyorduk. En başlarda her şey yolundaydı. Çok iyi kazanıyorduk. İki üç yıl böyle devam etti. Hatta işler daha da büyüdü. İki dükkan daha açtık. Alican'ı iyi bir okula yazdırdık. Aynı mahallede büyükçe bir daireye taşındık. Her şey yolundaydı. Ve ben sonra her şeyi mahvettim. İçki, kumar, kadın... Suzan Hanım iyi dayandı bana. Sabırlı kadındı. Birçok kez "Yapma," dedi "Yapma Ahmet...". Yine

de yaptım. Cebimiz biraz para gördü ya... Sonra daha kötüsü: siyasete karıştım. En yanlışından hem de. Sağdan soldan kim varsa dostça yaklaşip neyim var neyim yok her şeyimi sömürdüler. Her şeyimizi kaybetmiştik. Üstüne bir de borçlandım. Çoğu devlete... Nevin Hanım durur mu? Boşadı tabi beni. Biraz birikmiş vardı. “Biz gidiyoruz“ dedi. “Amerika’ya...”. Alican on yaşındaydı gittiklerinde. On beş yaşına kadar her yaz annesiyle geldiler ziyaretime. Suzan Hanım baktı benden bir şey olmayacak. Gelmedi bir daha. Alican’ı da en son beş yıl önce gördüm. Ah Suzan ah!

Nevin Hanım : Canım kadının suçu ne bunda? En doğrusunu yapmış!

Ahmet Bey : Yurtdışına gitmesine bozuldum! Ben gidemiyorum ya!

Nevin Hanım : O neden?

Ahmet Bey : Devlete borcum olduğu için yurtdışına çıkmam yasak!

Nevin Hanım : Ha! Doğru ya unutmuşum. Allahtan borcu bitirdik.

Ahmet Bey : Sen olmasan ben tek başıma asla yapamazdım bunu.

Nevin Hanım : Vay Ahmet Bey vay! Tam dört yıldır evliyiz ama hikayenizi ilk kez dinliyorum.

Ahmet Bey : Israr etmediğin için çok teşekkür ederim sana. Yanımda olduğun için öyle mutluyum ki!

(Kapı çalar.)

Ahmet Bey : *(Sevinçle yerinden fırlar.)* Hah geldi işte geldi!

Nevin Hanım : Hadi gözün aydın.

(Birlikte kapıya giderler. Nevin Hanım kapıyı açar. Alican uzun boylu, Türkçesi yarım yamalak bir gençtir. Kapı açılır açılmaz sarılırlar baba oğul.)

Ahmet Bey : Oğlum! Koçum benim!

Alican : Babam! Koçum baba!

Ahmet Bey : Bakayım sana şöyle bir. Heyt be! Koca adam olmuşsun!

Alican : Sen de koca adam olmuşsun baba!

Nevin Hanım : Böyle ayakta mı konuşacaksınız hep? Çocuk yol yorgunudur.

(Oturlurlar.)

Ahmet Bey : Bak oğlum, bu benim eşim Nevin Hanım.

Alican : Ben çok memnun oldu sizi tanımaya.

Nevin Hanım : Biz de çok memnun oldu seni tanımaya.

Ahmet Bey : Eee anlat bakalım oğlum nasılsın neler yapıyorsun görmeyeli?

Nevin Hanım : Günler çuvala mı girdi canım. Ayağının tozuyla ne anlatacak çocuk?

Alican : Bura gelirken anlatacaklarımı bir ben biliyordu bir de tanrı. Şimdi sadece tanrı biliyor.

(Gülerler.)

Nevin Hanım : Ben hemen sofrayı hazırlayayım. Acıktın değil mi oğlum?

Ahmet Bey : Hazırla hanım hazırla, acıkmıştır çocuk.

Alican : Yoo! Ben fazla tok değil. Yemek yemeyeceğim. Teşkur ederim.

Nevin Hanım : Bak sen Alican'a. İngilizceyle Türkçeyi karıştırmış olmuş sana bir garip Türkilizce.

Alican : Benim elimden gelmiyor bir şey. Amerika'da kimse konuşmuyor Türkce.

Ahmet Bey : Neyse bu kadarına da şükür. Maşallah oğlum maşallah!

Alican : Ha bu arada siz "Maşallah" deyince aklıma geldi. Turkiya'ye

geldiğimde birşey fark etti ben. Bütün arabaların üzerinde
“maşallah” yazıyor. Yeni bir şirket mi? Amerika’da bile böyle büyük
bir şirket görmedi ben.

Ahmet Bey : Yok oğlum. Nazar değmesin diye yazıyorlar onu.

Alican : Nazar değmesin tabi. Türkiye’nin böyle büyük şirketlere ihtiyacı var.

(Kapı çalar. Nevin kapıyı açar. İçeriye iki kadın ve biri kız iki çocuk girer.)

Nevin Hanım : Hoş geldiniz hanımlar, siz de hoş geldiniz çocuklar.

Erkek Çocuk : Hiç de hoş gelmedik! Ne güzel aşağıda oynuyorduk. Annem zorla
getirdi!

Hayriye : Hişt! Çocuğum ne biçim laf o öyle? Biber sürerim bak ağzına!

Erkek Çocuk : Ben de babama, her gün dudaklarına o boyayı sürdüğünü söylerim.

Selma : Hoş bulduk efendim. Ali oğlumuzun geldiğini duyunca bir hoş geldin
demeye geldik.

(Gidip Ali’yi öperler.)

Hayriye : Hoş geldin Ali. Aslan gibi tüh tüh tüh!

Selma : Hoş geldin oğlum. Tüh tüh tüh!

Alican : Bu kadınlar niye bana tükürüyor? Beni sevmедiler?

Nevin Hanım : Hayır Aliciğim sana “Maşallah” demek istiyorlar.

Alican : *(Nevin Hanım’ın verdiği havluyla yüzünü silerken...)* Aaa evet
maşallah! Büyük şirket!

Nevin Hanım : Ben size şöyle bol köpüklü birer kahve yapayım.

(Kadınlar ve Alican konuşmaya dalar.)

Ahmet Bey : (*Erkek çocuğun başını okşarken...*) Gel bakalım küçük. Vay vay vay!

Burun tıpkı babasının burnu, saçlar ve gözler tıpkı annesinin gözleri...

Erkek Çocuk : Pantolon da ağabeyimin pantolonu amca.

Nevin Hanım : Buyurun efendim kahveleriniz.

Erkek Çocuk : Ahmet Amca sana çok teşekkür ediyorum.

Ahmet Bey : Neden oğlum?

Erkek Çocuk : Geçen doğum günümde aldığımız flüt için... O flüt sayesinde çok para kazanıyorum.

Ahmet Bey : Nasıl yani? İyi çalışıyorsun o zaman.

Erkek Çocuk : Ne iyi çalışması? O kadar kötü çalışıyorum ki gündüzleri annem çalışmayayım diye para veriyor, akşamları da babam.

Ahmet Bey : Hala altını ıslatıyor musun bakalım sen?

Kız Çocuk : Hayır! Annem onu ters yatırıyor. Anlayacağınız artık altını değil üstünü ıslatıyor.

Hayriye : Kahveler çok güzel olmuş hayatım. Artık Alican oğlumuzun kısmetine bir fal bakarız.

(*Fincanları ters çevirirler.*)

Ahmet Bey : (*Kapıdan çıkarken*) Hanım, ben Mustafa'yla Levent'e haber verip geliyorum.

Erkek Çocuk : Ver elini falına bakayım.

Kız Çocuk : Al bakalım.

Erkek Çocuk : Vay vay vay! Şuna da bak. Ooo!

Kız Çocuk : Ne var ne oldu? Merak ettim.

Erkek çocuk : Uzun boylu, mavi gözlü, zengin biriyle karşılaşacaksın...

Kız Çocuk : Allah'ım hayallerimdeki erkek!

Erkek Çocuk : Ama cüce, şaşlı gözlü bir dilenciyle evleneceksin! Ha ha ha!

Selma : Demek öyle oğlum. Artık yaşında geldi. Evlilik ne zaman inşallah?

(Kapı çalar. Çocuklardan biri kapıyı açar.)

Alican : Ben Amerika'da bitirdi üniversitede işletme bölümü. İstiyor çalışmak bir an önce ama Türkiye'de. Onun için şimdilik düşünmüyorum evlenmek.

(Tam bu sırada içeriye yirmi yaşlarında genç bir kız girer. Alican onu görür görmez şapşala döner.)

Alican : Ben bir kez daha düşündü. En kısa zaman evlenmek istiyor. Hatta hemen istiyorum.

Gizem : *(Alican'a)* Hoş geldiniz. *(Selma'ya)* Ben okula gidiyorum haberin olsun.

Selma : Tamam yavrum. Zihnin açık olsun. Alican yavrum iyi misin?

Alican : *(Dalgın ve şapşalca)* Kızınız mı?

Selma : Hayır oğlum...

Alican : *(Birden kendine gelir.)* Ne! Oğlunuz mu? Erkek miydi o?

Selma : Hayır Alican. Yani o benim yeğenim diyecektim. Üniversite son sınıfta okuyor. Kismetse bu yıl mezun oluyor.

Alican : Kismet mi mezun oluyor?

(Kapıdan, Ahmet Bey ve yirmi beş yaşlarında iki genç girer.)

Ahmet Bey : Bak Alican oğlum Mustafa'yla Levent... Hatırladın mı? Haydi

hanımlar biz yan odaya geçelim. Çocukların konuşacakları vardır.

Hayriye : Olur olur. Fincanları bozmayalım, burada kalsın.

Mustafa : Ayy! Cadoloz Hayriye karısı da buradaymış.

Levent : Alican hoş geldin.

(Alican tepki vermez. Şapşal şapşal bir şeyler düşünmektedir.)

Mustafa : Vay aslanım benim. Aslanın İngilizcesi neydi ya? Aman neyse.

Eslinim ne hebir? (*Levent'e*) Oldu değil mi Levent?

Alican : Demin buraya gelen kız kimdi?

Levent : Biz de hoş bulduk Aliciğim. (*Birbirlerini öperler.*)

Mustafa : İyisin yani. Ne olsun işte biz de iyiyiz. Çoluk çocuk... Hop! Ali kendine gel, iyi misin? Yok abi yok Amerika'dan Alican'ın sadece bedeni gelmiş. Ruhunu orada unutmuş bu. Hatta belki uçakta yer kalmayınca ruhunu almamışlardır bunun.

Alican : Oh my god! O ne güzelliği öyle.

Levent : Dur bakalım yaşıyor galiba. Kendine geliyor. Alican bizi hatırladın mı? Beraber güzel günlerimiz olmuştu. Komşunun bahçesinden elma çaldık hani. Beraber Hayriye teyze'nin evine kız kaçıran atardık.

Alican : (*Kendine gelir.*) Mustafa, Levent... Nasıl hatırlamaz sizi. Siz benim arkadaşlarınsınız. Hoş geldiniz.

Mustafa : Asıl sen hoş geldin Aliciğim. Deminden beri başka alemlerdesin. Söyle bakalım ne kızından bahsediyordun sen?

Alican : Az önce burya geldi. Siz görmediniz?

Mustafa : Ha şu numara! O mahallenin gülü, bir tanesi, kar tanesi... Selma Teyze'nin yeğeni Gizem. Burada üniversitede okuyor.

Levent : Sen var ya sen az malın gözü değilsin ha! Bu önceden de böyleydi.

Çaldığımız elmaların hep en güzelini bu verdi.

Alican : Sorry?

Mustafa : Anlamadı. Yani diyor ki: The göz of the mal. Neyse Hayriye cadısının fincanı hangisi?

Alican : Şuradaki.

Mustafa : (*Fincanın içine bir şeyler yazarken*) Bittin sen Hayriye!

Alican : Ben çok beğendi o kızı, hemen istiyor!

Levent : Hayda! Bu acelen ne oğlum? Peşinden Haçlı ordusu mu geliyor? Pişt!
Mustafa ne yapıyorsun oğlum? Baksana Alican ne diyor?

Mustafa : Duydum duydum. O cadoloz karının fincanına ölmüş kocasının adını yazdım. Kalpten gitmezse iyi valla.

Alican : Ben pedere yani babama söylemek. Hemen istemek o kızı.

Levent : Vay! Kız istemeyi de bilirmiş.

Mustafa : Valla Aliciğim buralarda peder yok. İstersen karşı caminin imamı var.

Alican : Beyler siz anlamıyor beni. Ben utanmak babayla konuşmaya bunu.

Levent : Anladık tamam. Sen buranın adetlerini unutmuşsun. Anlat bakalım
Mustafa, arkadaş.

Mustafa : Şimdi abicim kızlar evlenmek istediği zaman bulaşık yıkarken çanak
çömleği birbirine vurur.

Alican : Temem o zaman. Teşür ederim. (*Giderken*)

Mustafa : Hop! Nereye? Sen kız mısın?

Alican : Hayır! I am boy!

Levent : Ne diyor abi? Boy abdesti mi alacakmış?

Mustafa : Oğlum saçmalama ya!

Levent : Abi şimdi benim kafama bir şey takıldı: Bu Amerkalılarda erkekler
boy abdesti alıyor, kızlar da görl abdesti mi alıyor?

(*Gülerler.*)

Mustafa : Dinle bak erkekler evlenmek istediği zaman babalarının karşısında gerinerek uzun uzun esner. Ahmet Amca da odun değil ya anlar herhalde.

Alican : Temem o zaman, okey.

Levent : Ya bunun dilini eşek arısı mı sokmuş? İyice bozulmuş konuşması.

Mustafa : Bizim Alican olmuş Ali John!

Levent : Haydi biraz dışarı çıkalım.

(Çıkarlar. Kadınlar girer.)

Hayriye : Hayatım gitmeden şu falıma bir baksan.

Selma : Olur olur. Neyse halin o çıksın falın. O da ne! Tövbe tövbe!

Hayriye : Ne oldu şekerim?

Selma : Sanırım akşama ruh çağırma seansı yapmamız gerekecek.

(Işık kapanır.)

Sahne 2

(Ahmet Bey oturmuş gazetesini okumaktadır. Alican girer.)

Alican : Baba! *(Gerinmeye ve esnemeye başlar.)*

Ahmet Bey : Ne oldu oğlum bir rahatsızlığın mı var?

(Alican çaresiz esnerken eliyle bir kadın vücudu çizer.)

Ahmet Bey : Ne diyorsun oğlum? Hiçbir şey anlamadım.

Alican : Odun baba odun!

Ahmet Bey : Ne odunu?

Alican : Yani ben evlenmek istiyor.
Ahmet Bey : Odunla mı?
Alican : Hayır! Kızla...
Ahmet Bey : Kim bu talihli kız?
Alican : Piyango çıkmamış ama, bu bize gelen Selma Teyze'nin yeğeni Gizem.

Sahne 3

A. Bey'in sesi : Allahın emri Peygamberin kavliyle...
Bir ses : Eee ne diyelim bundan iyisini mi bulacağız? Verdik gitti.
Alican'ın sesi : Aldık gitti!
Başka bir ses : Siz Alparslan kızı Gizem Erkekli Ahmet oğlu Alican Çetin'i kocalığa kabul ediyor musun?
Gizem : Evet.
Başka bir ses : Siz Ahmet oğlu Alican Çetin Alparslan kızı Gizem Erkekli'yi karın olarak kabul ediyor musunuz?
Alican : Oh yes! Yani evet. Oh ayağım!

(Işık yandığında sahnede damatlığıyla Alican, takım elbiselerle Mustafa ve Levent vardır.)

Levent ve Must: En büyük damat bizim damat! En büyük damat bizim damat!
Levent : Heyt be! Aslanım benim.
Mustafa : Hayrola be en mutlu gününde suratın bir karış.
Levent : Hadi söylesene oğlum, ne oldu?
Alican : Ben söyleyemem.
Mustafa : Hadi be nazlanma.
Levent : Ben anladım. Şimdi bu bekarlığa veda ediyor ya ondan biraz duygulandı tabi. Belki de yalnız kalmaya ihtiyacı vardır. Neyse biz

gidelim bari.

Alican : Ben bilmiyor bu gece yani gerdek gecesinde ne yapacak!

Levent- Must.: Yuh!

Mustafa : Haydaaa! Finale kadar geldin. Tam şampiyon olacaksın ve maalesef sen ofsaytı seven bir futbolcusun. Oh my god! Eğreti gelin mi tutsak acaba?

Levent : Saçmalama abi! Yani sen şimdi cinsellik hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?

Alican : No!

Levent : Anlaşıldı anlaşıldı. Şimdi şöyle anlatayım. *(Bir şeyler anlatmak ister, elleriyle komik hareketler yapar. Anlatmayı beceremez.)* Mustafa anlat arkadaşına bakayım.

Mustafa : Hayda! Ne yapalım iş başa düştü bir kere. Anlatacağız. Şöyle ifade edeyim: Şimdi Aliciğim sen hiç köpekler çiftleşirken gördün mü?

Alican : Gördüm.

Mustafa : Hah! Tamam işte bütün olay bu.

Alican : Haa! Temem ben anladı.

(Levent Mustafa'ya ters ters bakar. Mustafa da havaya...)

Sahne 4

(Selma'nın evi...)

Gizem: : *(Ağlayarak)* Beni bu rezil adamdan kurtarın teyze!

Selma : Sakin ol kızım. Anlat bakalım neler oldu?

Gizem : Önce soyundu.

Selma : Eee...

Gizem : Beni soydu.
Selma : Eee...
Gizem : Beni kokladı.
Selma : Evet sonra?
Gizem : Uluyarak karyolanın demirine işedi!

Not: Bu oyunu amatör tiyatrolar ve okul tiyatroları herhangi bir telif ücreti ödmeden sahneleyebilir. Sadece sahneleyecek olan tiyatroların, yazara sahneleme isteğini ve sahneleme tarihini bildirmesi yeterlidir.

İletişim bilgileri:

www.kemaloruc.net

kemal.oruc@yahoo.com

Yazar Hakkında:

“Sahneden Destek Kampanyaları”nı gerçekleştiren Drama Kumpanya’nın kurucusu ve sanat yönetmenidir. Aynı zamanda Tiyatro Eğitim Derneği'nin Başkanlığı'nı yapmaktadır.

Adana Şehir Tiyatrosu’nda aldığı tiyatro eğitiminin ardından Marmara Üniversitesi’nde “Drama ve Okul Tiyatrosu” teziyle pedagojik formasyon almış ve Oluşum Drama Enstitüsü’nde “Oyunculuk Eğitiminde Yaratıcı Drama” teziyle Drama Eğitimliği Programı’nı tamamlamıştır.

Onlarca tiyatro temelli sosyal projenin koordinatörlüğünü yapmıştır. On beş yıl içinde görev aldığı yaklaşık elli oyunun otuzunda yönetmenlik yapmıştır. Halen kendi tiyatrosunda oyuncu adaylarına ve Özel Evrim Okulları'nda miniklere drama/tiyatro eğitimi vermekte ve oyun yönetmektedir.

Yazdığı kısa oyunlar Türkiye, Almanya, Hollanda, İngiltere, Kıbrıs ve Belçika’da yüzün üzerinde topluluk tarafından sahnelenmiştir.